

श्रीगणेशाय नमः श्रीसिद्धे स्वर्ग्ये नमः निचितं व्यासं स्वमाकाशमित्यर्थः के नीरैर्देमैः पिकुत्वापेत्याजत्यर्थः वयं भूते
 नीरैर्देः प्रियेत्यादि ॥ प्रियेराहीनाप्रियहीनातस्य हृदयमेवावनीपृथ्वीतोरदंतिविलसन्ति नैमिन्नाधिकरणात्वा न्नपु
 म्बन्धावः ॥ शालिलैर्जलैः हिनोयुधिव्यारजः पाशुर्निहितं स्यापितम् ॥ रविचन्द्रवर्षिणोपलक्षितौ मेघत्वात् ॥ इदृशः कालो
 विद्यते नीनंदतीति नीरदाक्षैः ॥ पाशुर्जीनद्वयोरजः ॥ इत्यक्षरः ॥ १ ॥

निचितं रवं मुपेत्य नीरैः प्रियहीना हृदयावलीरैः ॥ शालिलैर्निहितं रजः क्षितौ रविचन्द्रवर्षिणोपलक्षितौ ॥ १ ॥
 तं सानन्दमेव भयाद्भवन्ति निशामुखान्यद्यनचन्द्रवन्ति ॥ नवाम्युमत्ताः शिखिनो नदंति मेघागमे कुन्दसमा
 नदन्ति ॥ २ ॥

हे कुन्दसमानदन्ति ॥ कुन्देन समानाः सदृशाः दन्ता यस्यास्तस्याः सम्बोधने हे कुन्दसमानदन्ति ॥ अद्य मेघागमे हंसाद
 वन्ति पलायने ॥ कस्मान्नदन्तो मेघास्तेषां भयात् ॥ निशामुखानि नचन्द्रवन्ति ॥ नचन्द्रयुक्ता नीत्यर्थः ॥ नवजल
 मत्ताः शिखिनो मपुरा नदन्ति शब्दापत्तेः ॥ २ ॥

द्व०

या

अथ लीलाः ॥ १० ॥ अथ लीलाः ॥ १० ॥ अथ लीलाः ॥ १० ॥ अथ लीलाः ॥ १० ॥
 अथ लीलाः ॥ १० ॥ अथ लीलाः ॥ १० ॥ अथ लीलाः ॥ १० ॥ अथ लीलाः ॥ १० ॥
 अथ लीलाः ॥ १० ॥ अथ लीलाः ॥ १० ॥ अथ लीलाः ॥ १० ॥ अथ लीलाः ॥ १० ॥

नीलसख्यमपिमाति कोमलं वारिविन्दति च चातकोमलम् ॥ १० ॥ अथ लीलाः ॥ १० ॥
 गविनामं धृते ॥ १० ॥ अथ लीलाः ॥ १० ॥ अथ लीलाः ॥ १० ॥ अथ लीलाः ॥ १० ॥
 धृते दुर्धरे रामदनेन साधते ॥ ११ ॥ किं हे पापितवनाः सि कान्तया पाशुगणपतिताल कान्तया शे
 कसेगर जले धृपातितां त्वदुरास्मरामेव पातिताम् ॥ १२ ॥ ॥ १२ ॥ ॥ १२ ॥ ॥ १२ ॥

तात्स्याह दयेयः शोकस्तं लयति कथयति प्रोक्षित हृदयशोकलोपिनः साधते तव विषामद्यतो यदा गमेत रास तीदुनि
 कदरो मदेनेन साधते ॥ अथ लीलाः ॥ ११ ॥ हेनाथमपितवत्पापिनास्ति किमिति प्रकृत कान्तया कीदृश
 पाशुगणोऽपि ॥ धुमकेपोलपतितकुन्तलं न भोजयामास शोकसागर जले पतितो त्वदुरास्मरामेव कर्त
 पाति रक्षतीति वर्णः ॥ १३ ॥ ॥ १३ ॥ ॥ १३ ॥ ॥ १३ ॥

हे नाथ किमिति कस्मान्मादीनां नान्यसमवेदसेनावलांके सेकुमुमानि संजातानि ते युतानि कुसुमितानि ते युक्तु सुकटजे वई इत्येव
कानने युपने युसत्सु सुमितस्तारकादिः प्रिये नरहिते युसमुत्सुकानामानने युमुखे युसत्सु नदीनां जले कलुषे मलिते
वहति गच्छति सति प्रदशिका लववो सुदुर्लभः अटवराय विविधं काननं गहनं वनं मित्यर्थः १३ हे सरेव कदाहं जह्या
नये जेयं किं नार प्रिय वियोगजसो कदाहं प्रिय वियोगे गता जातः शोकः संतापः तेन दाहस्तं किं भूताहं गंभीरे मे वरसितेः शब्दस्ते
कुसुमित कुटजे सुकानने युधियरहिते युसमुत्सुकानने यु वहति वलुषे जले नदीनां किमीति च मांसमवेद
सेनदीनाम् १३ मार्गे युमेव ससिलेन विनाशिते सुकानो धनुः स्पृशति तेन विनाशितेषु गंभीरे मे वरसि
तव्यपिता कदाहं जह्यां सरेव प्रिय वियोगज शोकदाहम् १४ सुसुगंधितया वल्लेहितानां स्वनदं मोधरवात
भीषिता नाम मदनस्पृकते निकेतानां प्रतिभां सधुवनानि केतकानाम् १५ १५ १५
नव्यपिता मार्गे युमेव जलेन विनाशिते युसत्सु यथा प्रियता पिना कामरिय धनुः स्पृशति युक्ताति किं भूतं धनुः शितेषु
तीक्ष्णो वा दासहिम मित्यर्थः सप्रभीधज्यमने जनेः प्रत्ययः यथा अध्याविरोधश्च मार्गे वाटः पथः पथ इति विश्वः १४
हृदयं यत्केतकानां वनानि प्रतिभां सधुवनानि केतकानाम् यो विसंज्ञितं गमनं यज सुगंधितया तथा

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

हे प्रिया यत्र मत्तोऽपि यद्विकालं तां जातिं प्रति सिद्धं लतां वृं वतिसिद्धैः युक्तैः कुसुमैरुपशोभिताम् कीदृशैः कुसुमैः धनमुत्तमम्
 वप्रभासितैः वृक्षैर्मधुनः सुलगाजलकरास्तैर्विकलितैरित्यर्थः मधुनः ह्येदं कालं तां समयतां समवेदतेति १८ तां तां
 मधुमत्सुः वयो कालः सफलस्य सन्धापुधमेघानां गजानां युते पुद्गुर्हिनेषु प्रियैः सांख्यैस्तु त्वमानयन्ति सेवने सरवौश्च स
 मानयन्ति संभावयन्ति प्रिया आनयन्ती यत्प्रत्यर्थः २० कविः प्रतिसां करोति येन कविना परे रात्रौ ह्येतादृशं यमैः जीयेयः मान
 कुसुमैरुपशोभितां शितैर्वृक्षैर्नयुक्तां वृक्षवप्रभासितैः मधुनः समवेद्य कालं तां भ्रमरश्च वतियद्विकालं तां १८ ता
 सामत्सुः सफलस्य बह्याः दिनेषु सन्धापुधामधुधरगर्जितदुर्हिनेषु रत्नुत्सवं प्रियतमैः सममानयन्ति मेघागमे प्रियसरो
 श्वसमानयन्ति २० भावानुशङ्गललनासुरतैः शयेयमां वम्य चाम्बुतवितः करकोशयेयम् जीयेत्येन कविना
 यमकैः परे रात्रौ तस्मै वेहयमुदकं वटकं च परे रात्रौ २१ २१ २१ २१ २१
 पराजयेत् तस्मै तदर्थमुदकं वेहयं स्नायनार्थं मानेयं केन वटकं च परे रात्रौ वटकं च परे रात्रौ हंजलोद्धहनं करोमीत्यर्थः
 इति वटकं च परे रात्रौ संपूरयाम् ०

